Nro 34.

KURYER LITEWSKI

w WILNIE DNIA 29 KWIETNIA V. S. 1814. ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

S. Peterzburg dnia 18go Kwietnia v. s.

Z powodu radośney wiadomości o zięciu przez woyska Sprzymierzone miasta *Paryża*, w przeszłą środę dnia 15go w Kościele Katedralnym Kazańskim odprawiło się nabożeństwo z przyklęknieniem w przytomności Nayiaśnieyszey Cesarzowey Jey Mości Maryi Teodorówny i Jey Cesarskiey Wysokości Wielkiey Xiężniczki Anny Pawłowny, tudzież Ministrów zagranicznych, i niezmiernego mnóstwa osób płci oboiéy. Przed zaczęciem nabożeństwa zarządzaiący Ministerium woiennem Jenerał Leytnant Xiąże *Gorczaków* czytał następuiące doniesienie.

JEGO CESARSKA MOSC donosi Nayukochańszey Matce Swoiey Cesarzowey Maryi Teodorównie przez przysłanego tu w dniu 13. gońcem Jenerała Adjutanta Goleniszczewa *Kutuzowa*, pod dniem 19. Marca z *Paryża*:

„ Mieysce, z którego to doniesienie wyprawione, służy za dowod tych niezliczonych dobrodzieystw, iakie na Nas zlewa Opatrzność. Czyliż iest podobna uczuć dostatecznie Ich wielkość i przyzwoicie za nie dziękować? Po dniu 14tym Marca Armia nasza postępowała ku *Trefoux*, 15go do *Coulomiers*, 16go do *Quiney*, 17go przeszedłszy *Marnę* pod *Meaux i Trilport* szła ku *Bondy*, nie maiąc z nieprzyiacielem tylko małe przedniey straży utarczki. Dnia 18go attakowała nieprzyiaciela w pozycyi iego przed *Paryżem*. Marszałkowie *Morthier i Marmont* wzmocnieni licznemi odwodami starey gwardyi, i innemi woyskami, iakie tylko zebrać można było w okolicach *Paryża*, bronili tey pozycyi, nader mocney, z powodu wzgórków *Belleville*, *Monmartre*, i licznych polowych szańców; a osobliwie, z powodu wielu murowanych budowli i ogrodowych murów, bardzo zdatnych do obrony. Wszystko to okryte było liczną artylleryą wziętą z Arsenałów Paryskich, oprócz tey, która się przy korpusach znaydowała. Bitwa była nader gorąca. Lecz dzięki Wszechmocnemu Bogu utwierdzaiącemu naszą nadzieię w iego Opatrzności! — Wszystko uległo męstwu woysk naszych, i wszystkie mieysca warowne iedne po drugich szturmem zdobyte. — W wieczor, w tym samym czasie, kiedyśmy iuż mieli wchodzić w mury miasta, nieprzyiaciel przysłał Parlamentarzów, oświadczaiąc, że teyże nocy *Paryż* opuści. Zezwalaiąc na to, przepisaliśmy w warunkach przez nas podanych, ażeby były Nam oddane arsenały i wszelka własność Rządowi należąca. Zapobiegło się przez to dalszemu krwi rozlaniu, i nieporządkowi, iakiby mógł wyniknąć. Dnia wczorayszego na polu bitwy zdobyliśmy na nieprzyiacielu 2 chorągwie, 71 dział, i kilka tysięcy jeńców, między któremi dway Jenerałowie brygady. Co się znayduie w arsenałach ieszcze nie wiadomo. Nasze awangardy poszły w pogoń za korpusami nieprzyiacielskiemi, które wyszły z *Paryża*, i które po poniesioney stracie nie wynoszą iak około 15,000 ludzi. Dnia 19go Marca JEGO CESARSKA MOSC i N. Król Pruski na czele Gwardyi odprawili wjazd do *Paryża*. Czas był prześliczny. Zgromadzenie ludu niezliczone. Ale powitanie Monarchów przez mieszkańców *Paryża* przechodzi wszelkie wyrazy. Znaydywali się oni iakby nie w pośród nieprzyiaciół, i przyięci iako Zbawcy. Otaczał ich Lud okazuiący naywyższe uniesienie radości, i wyciągaiąc ku Nim ręce, wołał: „ Niech żyią wybawiciele Nasi „? — *Jeden Bóg wszystkim włada: On też ukończy tę wielką sprawę.*

„ Feldmarszałek *Barclay de Tolli*, Jenerałowie Miłoradowicz, Langeron, Raiewski, Xiąże Eugeniusz Wirtemberski; Kommendanci dywizyini, Xiąże Gorczaków, Jermołów, Xiąże Jaszwil, Rudziewicz, Emanuel i Dybicz, szczególniey się popisywali w tém dniu pamiętnym. Jeden tylko Jenerał brygady *Rott* ranę odniósł; w ogólności raniono i ubito różney rangi od 4 do 5,000 ludzi.

Po przeczytaniu tego i po skończeniu nabożeństwa, grom dział i odgłos dzwonów towarzyszył pieniom hymnu dziękczynienia. Serca przytomnych w świątyni, i niezliczonego ludu, który otaczał iey mury, wznosiły gorące modły ku Temu, którego Opatrzności podobało się oręż Rossyi i wielkiego iey Władzcy zrobić narzędziem dopełnienia swoich wyroków względem Panów i Państw Europy. Przy wyiściu Nayiaśnieyszey Cesarzowey i Jey Cesarskiey Wysokości, Lud pełny radośnego uniesienia wyrażał ie wielokrotnemi okrzykami *Ura!* Po zakończoném nabożeństwie, Nayświętszy Rządzący Synod, Ministrowie, Członkowie Rady Państwa i Senatorowie, prosto z Kościoła udali się do Senatu, aby uczynić postanowienie, względem zaniesienia JEGO CESARSKIEY MOSCI od całego Rossyyskiego Narodu, oświadczenia naypoddanieyszey wdzięczności za tak znakomitą pomyślność oręża Rossyi i Jey Sprzymierzeńców, zbliżaiącą pożądany dla Państwa Rossyyskiego i dla całey Europy pokóy; pomyślność, która iest iedynym skutkiem niezmordowanych trudów i mądrych rozrządzeń wspaniałego naszego Monarchy.

Przez cały ten dzień trwał odgłos dzwonów, a w wieczor Stolica przepysznym sposobem illuminowana była. (*z Pocz. Północ.*)

Rządzącemu Senatowi, P. Jenerał Infanteryi główno-dowądzący w St. Peterzburgu doniósł, że byłemu w służbie Francuskiéy Karolcwi Przezdzieckiemu Marszałkowi Powiatu Zawileyskiego, uwolnionemu na mieszkanie w Rossyi, JEGO CESARSKA MOSC Naymiłościwiéy raczył dadź przebaczenie i zwrócić mu iego maiątek. (*z Gaz. Senackiéy*)

Rządzący Senat w powszechném zebraniu St. Peterzburskich Departamentów, wysłuchali: *nayprzód:* wypisu z dziennikòw Rady Państwa 15go i 21go Stycznia teraznieyszego roku następney osnowy: W powszechném zebraniu Rady Państwa w Departamencie Spraw Cywilnych i Duchownych rozpoznawane były dwa dokłady Rządzącego Senatu: ieden, Moskiewskich, a drugi St. Peterzburskich Departamentów, o przywróceniu Appellacyinych i innych terminów przepuszczonych z powodu napaści nieprzyiaciela. — Rada Państwa w powszechném zebraniu stosownie do opinii Departamentu Spraw Cywilnych i Duchownych; przedstawienie Rządzącego Senatu powszechnego zebrania St. Peterburskich Departamentów, o

przywróceniu appellacyi do Rządzącego Senatu według prozb, które w prawnych terminach przyniesione bydź nie mogły dla zatrudnienia albo przecięcia biegu poczt, postanowiła utwierdzić. Co się zaś tycze zastanowienia innych spraw z powodu wtargnienia nieprzyiaciela, uznała potrzebném wprowadzić w działanie następuiące środki: 1od) w Guberniach zaiętych przez nieprzyiaciela, skąd miéysca Sądownicze były wyprowadzone, całego tego czasu, dopóki nie ustanowi się w nich należyty porządek, i mieysca Sądowe nie zostaną odkryte, w appellacyach nikomu i w żadney sprawie nie rachować w przepuszczenie terminu. 2do) Z powodu wexlow, skryptów pożyczki, i tym podobnych Obligów, równie iak i zastaw, nie poczytywać nikomu za winę, ieżeli te akta nie mogłyby bydź w swoim czasie obiawione albo protestowane. 3) Równym sposobem niepoczytywać za winę tym, kto nie mógł na terminie zrobić podług Obligów wypłaty, albo według zastaw wykupna, a zatém i postanowionych, za nieuiszczenie, Rekambii, i tym podobnych kar pieniężnych, oprócz ukaźnych procentów, niepozyskiwać. 4) Dłużników bankowych pod zastawą nieruchomego maiątku leżącego w tych Guberniach, które były zaięte przez nieprzyiaciela, niepoddawać opłacie pen, albo kar pieniężnych za nie wniesienie należnych summ, albo procentów, od czasu iak mieysca sądownicze przed nayściem nieprzyiaciela były z tych Gubernii wyprowadzone. 5) Aby zaś i po zaprowadzeniu w tych wszystkich Guberniach porządku wszyscy maiący sprawy mogli się przygotować do potrzebnych rozporządzeń dla wypełnienia przepisow prawa tak względem appellacyi, iako też względem interessów długowych, dadź im na to terminu 3 miesiące od dnia obiawienia teraznieyszey ustawy. — *Powtóre*: Uczynioną w Senacie sprawkę, że naypoddanieyszym dokładem Rządzącego Senatu powszechnego zebrania St. Peterzburgskich Departamentów, który był utwierdzony przez Radę Państwa, przedstawiono było co następuie: — Rządzący Senat w powszechném zebraniu St. Peterzburgskich Departamentów zważaiąc, że od wtargnienia nieprzyiaciela w granice Rossyyskiego Cesarstwa bieg poczt w niektórych Guberniach, chociaż nie na długi czas był zupełnie przerwany, a z innych zatrudniony na ówczas dalszym, aniżeli zwyczaynie, traktem, i że dla tego nikt przepisanego ustawami prawa przenoszenia swey sprawy do Senatu drogą appellacyi tracić niepowinien, przekłada: mieszkańcom tych wszystkich Gubernii w ogólności, w których w wymienionym tylko przypadku, przepisany Naywyższym Ukazem 1762 roku dnia 3ogo Lipca na podanie do Senatu appellacyinych skarg termin roczny przepuszczony został, dozwolić przysyłać do Rządzącego Senatu takowe skargi, z przyłączeniem świadectwa mieyscowey Zwierzchności w tych Guberniach, gdzie poczty zupełnie przecięte były: od którego i do iakiego czasu nie można było stamtąd mieć związku ze Stolicami; a gdzie był zatrudniony i oddalony bieg pocztowy, w takich Guberniach od pocztowych Kantor: czy były i kiedy mianowicie przyięte na Poczcie appellacyine prozby, i kiedy wyprawione? Naznaczywszy dla przesłania takowych skarg do Rządzącego Senatu trzymiesięczny termin od czasu ogłoszenia im tego ustanowienia, z tém iednakże, że po przeznaczeniu tego terminu prozby przyiętemi nie będą, a przepuszczaiącym roczny termin do poddania appellacyi z własnego ich nieostrzeżenia się, odmawiać — I według Ukazu JEGO CESARSKIEY MOSCI, *Przykazali*: o wypełnieniu wszystkiego co wyżey obiaśniono, przepisać Ukazami wszystkim Gubernskim Rządom i innym sądowniczym mieyscom; a dla wiadomości o tém dać znać podobnież PP. Ministrom, Kontrolerowi i Podskarbiemu Państwa, woiennym Gubernatorom zawiaduiącym częścią Cywilną, Gubernatorom Cywilnym i naczelnikom miast; do Nayświętszego zaś Rządzącego Synodu i we wszystkie Departamenta Rządzącego Senatu przesłać kommunikacye. Dnia 11go Marca 1814 roku. (*z Gaz. Senackiéy*)

JEGO IMPERATORSKA MOSC Naymiłościwiey Rozkazał darować wolność powrócenia do Domów swoich wszystkim znayduiącym się w woienney niewoli Polskim Jenerałom, Sztab i Ober Oficerom, równie też i niższey Rangi Zołnierzom. W skutek czego znayduiący się w Mieście Wilnie w woienney niewoli z Polskich Woyskowych przez ninieysze Ogłoszenie uwiadamiaią się z tém, iżby raczyli natychmiast zgłosić się każdy osobiście, kto zkąd rodem, czy ma swóy Dom, Maiątek lub familią? i gdzie życzy sobie mieszkać, i czy chce zostać w tym kraiu, lub do swoiego powrócić? Równie też maią się zgłosić i ci, którzy tuteysi będąc w woysku powrócili iuż, lub też przy reyteradzie Francuskiey zostawali tu, i czy w mieście Wilnie będą mieszkać, czyli też po innych mieyscach? Zastrzegaią się wszyscy ci Jchmość, którzy byli w woysku, iż ktoby w skutek tego uwiadomienia nie zgłosił się, przeto powinien będzie przypisać własney winie, gdyż takowego nadął spotkać może iakie zamitręzenie, lub przeszkoda w wolnym jego przemieszkiwaniu, bowiem i Gospodarze Domów obowiązani pod odpowiedzialnością nie utrzymywać w onych bez Biletów lub Paszportów podobnych osób. Datt. Aprila 24 dnia 1814 Roku.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE

Wiedeń dnia 23go Kwietnia n. s.

Gazeta Uprzywileiowana Wiedeńska, pod tytułem *Wiadomości Urzędowe z Paryża* pod dniem 16 Kwietnia, zawiéra co następuie:

„ J. C. K. Apost. Mość dnia 14go Kwietnia nocował w *Gros-bois*, a nazaiutrz odprawił uroczysty wiazd do *Paryża* — Dnia 15go o godzinie 8 zrana J. C. Mość wyiechał z *Gros-bois*, i siadł na konia przy rogatkach *Charenton*, a wkrótce przez Nayiaśnieyszego Cesarza Rossyyskiego, Króla Pruskiego, na czele licznego Grona Jenerałów, tudzież przez Ministrów i Posłów, był powitany. Wiazd odbył się przez Ulicę *Charenton*, przez plac dawnieyszey *Bastylii*, przez *Boulevard*, pomiędzy podwóynym rzędem stoiących w paradzie woysk, aż do placu Ludwika XV. Od początku *Bulevardu* stała w paradzie Gwardya Narodowa wraz z woyskami Sprzymierzonemi. J. K. W. Monsieur, Jeneralny Namiestnik Królestwa, otoczony Marszałkami i Jenerałami Francuskiemi, powitał J. C. Mość przy rogatkach *Charenton*. Zgromadzenie ludu było niezwyczayne. Na placu Ludwika XV. wszystkie woyska paradowały przed N. N. Monarchami; potém zaś J. C. Mość udał się do przygotowanego sobie domu Xięcia *Borghese*. J. K. W. Monsieur, przedstawił Monarsze wszystkich Marszałków. Monarchowie i Xiążęta iedli obiad, u J. C. Mości.

Wieczorem N. N. Monarchowie raczyli bydź na teatrze Wielkiey Opery. (*Tu Gazeta opisuie obszernie radość, okrzyki, i uniesienia publiczności, gdy trzéy Monarchowie, i Monsieur, ukazali się w przygotowanych sobie lożach.*)

Dzieje ludzkie nie wystawiaią nic wyższego nad teraznieysze ziednoczenie Monarchów w *Paryżu*. Miasto, któremu groziły wszystkie klęski woyny, iest dziś przybytkiem pokoiu. Woyska Sprzymierzone czynią wspólnie służbę bespieczeństwa publicznego z Gwardyą Narodową Paryską. Nieprzyiaciele zasad Rzadu Napoleona, weszli Sprzymierzeni do Francyi, i iako tacy, stanęli pod murami Paryża. Zaledwo moc, która z niemi walczyła, obaloną została, odmienił się stan rzeczy, i bez traktatu, bez umowy wszystko stanęło na stopie pokoiu. Ostateczne ułożenie tego aktu nie znaydzie iuż żadney trudności. Ziednoczenie wszystkich Gabinetów w Paryżu ułatwia niezmiernie drogę, i oszczędza przewłoki. Codziennie Ministrowie Dworów Sprzymierzonych odbywaią konferencye u X. *Metternicha*. Dla wszystkich armii

wyznaczono iuż linie demarkacyyne. Wkrótce podpisana będzie umowa poddania Sprzymierzonym wszystkich twierdz w kraiach leżących za staremi granicami *Francyi*, co otwiera drogę do nastąpić maiącego przedugodnego traktatu pokoiu z *Francyą*.

Napoleon iest ieszcze w *Fontainebleau*, maiąc około siebie 400 ludzi dawney swoiey gwardyi. Dnia 17go Kwietnia n. s. odieżdża on na wyspę *Elbę*, w towarzystwie iednego Austryackiego, iednego Rossyyskiego, iednego Angielskiego i iednego Pruskiego Jenerała.

„ C. *Marya Ludwika* iest ieszcze w *Rambouillet*, gdzie się udaie dnia dzisieyszego N. Cesarz Austryacki. Pani ta zabawi tam ieszcze dni kilka, gdzie Nayiaśnieyszy Cesarz Rossyyski i Król Pruski odwiedzić Ją zechcą. „

Taż Gazeta pod dniem 24 Kwietnia n. s. pod tytułem *Wiadomości Urzędowe od Armii Włoskiey*, zawiera:

„ Przysłany tu wczoray Goniec od Feldmarszałka *Bellegarda*, przyniósł ważną wiadomość, że po wielkich wypadkach we Francyi nastąpionych, Wice Król w takiém się uyrzał położeniu, iż na wezwanie Feldmarszałka, zawarł z nim dnia 16go Kwietnia n. s. woienną konwencyą, mocą którey nastąpił rozeym, i niezwłóczne poddanie twierdz *Wenecyi*, *Legnago*, *Palmanuova* i *Osopo*, tudzież warowane odesłanie do Francyi wszystkich woysk Francuskich znayduiących się we Włoszech. — Liczna artyllerya w tych twierdzach, i siła morska znayduiąca się w portach Sprzymierzonym wydane zostaną.

Tym czasem Król Neapolitański d. 13go Kwietnia rozpoczął był wstępne działania, i mimo zaciętego odporu nieprzyiaciela przeszedł rzekę *Taro*; dalsze iednak kroki nieprzyiacielskie ku brzegom *Padu*, za odebraniem wiadomości od Feldmarszałka *Bellegarda* o zmienionych stosunkach, i zawartey z Wice-Królem konwencyi, wstrzymane zostały.

Akta przystąpienia przysłane do Rządu Tymczasowego.

Panie Prezydencie Senatu! mam zaszczyt przesłać oświadczenie moiego przystąpienia. Proszę go udzielić Senatowi. Jestem &c. *Alexander* (*Berthier*.)

Naczelnik Głównego Sztabu.

Fontainebleau 11 Kwiet. 1814.

Senatorowie! armia do posłuszeństwa obowiązana, nie powinna roztrząsać: oświadcza ona swoie przystąpienie, jak skoro powinność, tego jey dozwoliła. Wierna swoiey przysiędze, będzie wierna Władzcy, którego narod Francuski na tron jego przodkow powołuie.

Przystępnię moiém i mego głównego Sztabu imieniem do aktów Senatu i Rządu Tymczasowego. — *Fontainebleau* 11. Kwietnia 1814.

Xże Wice Connetable

Alexander. (*Berthier*)

(*Oestr. Beob.*) Naczelnik Główn: Sztabu.

(Daley taż Gazeta mieści z Monitora podobneż przystąpienia, Ministra woyny, Xięcia *Feltre* (Clarke) Jenerała Hrabiego *Segur*, Senatora *Fouché* Xięcia *Otranto*, (który już przybył do Paryża) i Marszałka Xięcia *Conegliano*, Jener. Inspektora Żandarmeryi, z podpisem wszystkich Oficerow oddziału będącego pod jego rozkazami.

Dnia 13 wieczorem o godz: 8 Monsieur przyymował Senat i Ciało Prawodawcze. — Senat był przedstawiony przez Prezydenta swego Xięcia *Benewentu*, który miał następną mowę:

„ Monseigneur! Senat składa W. K. W. hołd swoiey pełney uszanowania podległości — Pragnął on powrótu twoiego Wysokiego Domu na tron Francyi. Terazniey szością i przeszłością nauczony żąda on z całym narodem, aby powaga Królewska była ugruntowana na rozsądném rozdzieleniu Władzy, i na swobodzie ludu, bo te są jedyne zaręczenia pomyślności Towarzystw ludzkich.

„ Senat przekonany, że zasady nowey Konstytucyi W. K. Wysokość masz wyryte w sercu swoiém, ofiaruie mu, mocą wyroku, który mam honor złożyć, dostoyność *Jeneralnego Namieśnika Królestwa*, aż do przybycia Króla, Brata W. K. Wysokości. Okazana tym sposobem z naszey strony ufność, jest naylepszém uczczeniem tey starodawney szlachetności, którą W. K. W. od swoich przodkow dziedziczysz. &c. &c.

Oto jest wyrok w tym względzie Senatu.

Wyiątek z Protokułow Senatu d. 14 *Kwiet.* 1814.

Senat rozważywszy projekt Rządu tymczasowego; — po wysłuchaniu osobney Kommissyi z 7miu członkow złożoney; — stanowi co następuie:

„ Senat ofiaruie Rząd tymczasowy Francyi J. K. Wysokości Hrabiemu Artezyi, z tytułem Jeneralnego Namieśnika Królestwa, aż do tey pory, kiedy *Ludwik Stanisław Xawery*, na tron Francuski powołany, za swém przybyciem przyymie zasady tey Konstytucyi. — Senat postanawia, iż wyrok ninieyszy, tyczący się Rządu tymczasowego Francyi, dziś w wieczor przez cały Senat J. K. Wysokości Hrabiemu Artezyi oddany będzie.

(*podpisy*) *Xiąże Benewentu* Prezydent.

Sekretarze:

Hrabia *Valence*.

Hrabia *Pastoret*.

J. K. Wysokość odpowiedział:

„ Senatorowie! Rozważałem akt Konstytucyi, który Króla, Brata moiego, do tronu powołuie. Nie mam ja od niego zlecenia względem przyięcia tey Konstytucyi, ale znaiąc jego uczucia i sposob myślenia, mogę bez obawy imieniem jego zaręczyć, iż on zasady tey Konstytucyi za zbawienne uzna. — Król Jmść oświadczaiąc, iż terazniey szy kształt rządu w swoiey pierwiastkowey mocy utrzyma, nie mógł tém samém nie uznać, iż władza Monarchiczna, przez dwie z reprezentantow narodowych złożone Izby, w równowagę wprawiona być powinna. Temi dwóma Izbami jest Senat, i Deputowani z Departamentów. Nie mógł także nie uczuć, że podatki nie mogą bydź nakładane, tylko za jednomyślném zezwoleniem Reprezentantow ludu, że powszechna i indywidualna swobodą powinna bydź zaręczona, wolność druku szanowana, wolność sumienia ubespieczona, własność nienaruszenie utrzymana, odpowiedzialność Ministrow pod dozorem reprezentantow ludu, którzy ich oskarżyć mogą, Sądownictwo niepodległe, urzędy jego dożywotnie, i że nikt przez niewłaściwego sobie Sędziego sądzonym bydź nie może, dług Stanu gwarantowany, stopnie woyskowe, znaki honoru i pensye upewnione, dawne i terazniey sze Szlachectwo utwierdzone, ozdoby Legii honorowey z dekoracyą przez Króla oznaczyć się maiącą utrzymane, każdy Francuz do osiągnienia wszystkich cywilnych i woyskowych godności upoważniony, nikt nie odpowiedzialny za swoie dawnieysze opinie i kroki, i że nakoniec alienacye dóbr narodowych, za nieodzowne uważane bydź powinny. „

„ Dziękuię wam imieniem Króla Brata mego za tę czułą przychylność, z jaką oczekiwiecie powrótu waszego prawego Króla, i za to, żeście przez swoie starania zaręczyli szczęście Francyi, dla którey Król i cała jego Familia krew i życie przynieść gotowa w ofierze. Oby odtąd jedno tylko uczucie napełniało serca nasze — Zapomniymy o przeszłości, i składaymy od tey pory jeden narod braci. Przez czas, w którym władzę w moich ręku mam piastować, czas, który zapewne bardzo krótkim będzie, wszystkie moie siły i starania poświęcone będą szczęściu Francyi. ”

Po Senacie Członkowie Ciała Prawodawczego otrzymali audyencyą, i Wiceprezydent *Faulcon* miał rzecz następną:

„ Monseigneur: Długie pasmo naszych nieszczęść

doszło nakoniec do swoiego kresu: powracaią na tron Francyi Potomkowie *Henryka*, którego lud Francuski z chlubą i miłością swoim nazywa — Członkowie Ciała Prawodawczego maią sobie za zaszczyt, iż mogą bydź w obliczu W. K. Wysokości tłumaczami uczuć i nadziei narodu — Głębokie rany oyczyzny nie mogą bydź zagoione, tylko przez jedność woli i postępków — Zadne odtąd rozróżnienia, rzekłeś Xiąże, przy piérwszém swoiém do tey stolicy weyściu. Te piękne słowa były godne W. K. Wysokości, i odbiły się w sercach wszystkich Francuzów — Na tę mowę odpowiadaiąc Xiąże, wyraził jaką czuie radość znayduiąc się w pośrodku reprezentantow ludu. „Wszyscy jesteśmy Francuzi, rzekł, wszyscy jesteśmy bracia. Wkrótce Król przybędzie na nasze łono — Całe jego szczęście, jest widzieć uszczęśliwioną Francyą. Nie myślmy o niczém odtąd, tylko o przyszłości. Winszuię wam, Panowie Członkowie Ciała Prawodawczego, tey szlachetney odwagi, którą w momencie naywiększego niebezpieczeństwa umieliście stawić naprzeciwko tyranii. Nakoniec, znowu tu wszyscy jesteśmy Francuzi." Tu nastąpiły okrzyki radośne, i audyencya zakończona została.

U s t a w y R z ą d u T y m c z a s o w e g o.

I. Rząd Tymczasowy zważaiąc, jak wiele na tym zależy, aby klęskom woiennym jak nayprędzey koniec położyć i uniknąć straszliwych skutkow, które za sobą pociągnęły, stanowi co następuie:

1. Wszyscy jeńcy woienni przytrzymani na ziemi Francuskiey maią bydź natychmiast Mocarstwom swoim *respective* wydani.

2. O tém środku maią bydź zawiadomieni Pełnomocnicy Mocarstw, z wezwaniem, aby dla Francyi ze swoiey strony toż samo zaręczyli.

3. Tymczasowi Kommissarze, Departamentu woyny, Marynarki i Spraw zewnętrznych, są obowiązani do wypełnienia ninieyszey ustawy. — Paryż 13go Kwietnia. Podpisano Xiąże Benewentu
Sekretarz Rządu Tymczasowego
Dupont de Nemours.

II. Rząd Tymczasowy na przedstawienie Kommissarza Departamentu woyny zważaiąc jak wiele na tém zależy, aby mnóstwo ludzi od rolnictwa, handlu i kunsztow oderwanych, znowu tym zatrudnieniom powrócić, i że wydawanie abszytow może bydź środkiem równie sprawiedliwym, jak użytecznym, stanowi.

Art. 1. We wszystkich korpusach armii maią bydź wydawane abszyty, tak jednak, aby ich liczba w piechocie nie przewyższała części dziesiątey, w kawaleryi zaś, artylleryi i Inżynieryi części piątey.

2. Ci, którzy bez prawnego upoważnienia opuszczaią swoie korpusy albo się nie stawią na wyznaczony sobie termin, w wydanych abszytach żadney części mieć nie mogą, owszem przedsięwzięte zostaną naysurowsze środki aby ich do chorągwi powrócić.

3. Kommissarz Departamentu woyny jest obowiązany do wypełnienia ninieyszego wyroku.. (*data i podpisy jak wyżey.*)

Nadto Rząd tymczasowy postanowił, aby nakazane przez Rząd przeszły nadzwyczayne roboty około obwarowania twierdz wstrzymane były. Wielu też osobom, a osobliwie Duchownym, przytrzymanym w więzieniach Stanu po różnych mieyscach Francyi, wolność natychmiast powrócić nakazano.

WIADOMOSCI ROZMAITE.

— Baron *Malouet* Kommissarz w Departamencie Marynarki od Komendanta w Boulogne otrzymał wiadomość, iż dnia 11go Kapitan okrętu Angielskiego J. *Ross*, doniosł urzędowie, iż nazaiutrz miał do tego portu przybydź *Ludwik Stanisław Xawery*, i że na prożbę tego Monarchy Xiąże Regent uwolnił wszystkich jeńców woiennych Francuskich znayduiących się w Anglii.

— Senator Cambaceres, Xiąże Arcykanclerz, znaydował się na sessyi Senatu dnia 14go Kwietnia.

— PP. *Champagny*, wielki Mistrz Ceremonii *Segur*, Mollien, Molé, Montalivet przybyli z *Blois* do *Paryża*: *Savary*, Xże *Rovigo* także tam przybył.

— Jenerał *Durutte*, kommendant twierdzy *Metz*, zawarł z Jenerałem Rossyyskim *Józefowiczem* umowę, mocą którey załoga twierdzy *Metz* uznaie Rząd Tymczasowy ustanowiony w *Paryżu*, i bramy swoie otwiera woyskom Sprzymierzonym.

— Xiąże Następca tronu Szwedzkiego w nocy z 12 na 13 przybył do Paryża, i dnia 13go o 4tey po południu udał się do Pałacu *Thuilleries* dla oddania wizyty Bratu Królewskiemu, Monsieur, który mu tegoż dnia w wieczór wizytę oddał. Xiąże Szwedzki mieszka w pałacu należącym do jego Małżonki w *Paryżu*.

— Na drodze do *Orleanu* i *Blois* przeięto 44 miliony w gotowiznie, które na rozkaz Bonapartego z Paryża wywiezione zostały — Odzyskano także wiele kleynotow i srebrnych naczyń należących koronie.

— Donoszą z Rzymu pod dniem 7mym Kwietnia, że Oyciec Swięty znaydował się w ówczas w *Imola*, gdzie postanowił sobie przepędzić Wielki tydzień. Wiele osob należących do dworu Papieskiego odiechało z *Rzymu* do *Imola*.

— Potwierdza się, że *Antwerpia* wkrótce Sprzymierzonym otworzy swoie bramy. Wszelkie związki, tak z tém miastem, jakoteż z twierdzą *Lille* przywrócone zostały. Jenerał *Maison* otrzymał rozkaz od nowego Ministra woyny wstrzymania wszelkich krokow nieprzyiacielskich.

— Goniec, który Komendantom twierdz *Hamburga* i *Magdeburga* powiozł rozkazy do poddania tych mieysc woyskom Sprzymierzonym dnia 12 Kwietnia przeieżdżał przez *Kolonią*.

— Podług Urzędowey wiadomości twierdza *Pfalzburg* poddała się woyskom Sprzymierzonym. Załoga wykonała przysięgę wierności Ludwikowi XVIII. część wóysk Sprzymierzonych weszła do twierdzy, i wraz z załogą służbę woyskową odbywa.
(*z Gaz. Wiedeń.*)

— Dnia 2go Marca w *Amsterdamie* zgromadziły się wezwane przez Panuiącego Xięcia Niderlandow Stany. (Notables). Zgromadzenie to zagaił Xiąże mową, w którey podaiąc do roztrząśnienia i przyięcia Stanom zasady nowey Konstytucyi, zaręczył uroczyście Narod., iż jedyném życzeniem jego serca jest i będzie pomyślność tego ludu, który, skruszywszy jarzmo niewoli, powołał go do sprawowania Naywyższey władzy. — Potém Pan *Maanen* wyłożywszy w ogólności treść nowey Konstytucyi oddał ją Prezydentowi Zgromadzenia Panu *Nagell v. Ampfen.* Prezydent zaiął głos, i w tkliwey mowie wyraził Xiążęciu wdzięczność i przywiązanie całego ku niemu Narodu; Po skończoney tey mowie Xiąże wraz ze swoią Małżonką i z całą swoią Familią opuścił Zgromadzenie. — Pomiędzy 600 członkami tego Zgromadzenia, 25ciu tylko żądało niejakich odmian w Konstytucyi, która nakoniec jednomyślnie przyięta, i jey akt podpisany, ogłoszony już został przez panuiącego Xiążęcia, jako Kardynalne prawo Stanu. Nazaiutrz Xiąże przybywszy znowu do Zgromadzenia wykonał przepisaną przysięgę, i całe Zgromadzenie udało się do Kościoła dla złożenia dziękow Naywyższemu. Wieczorem tegoż dnia Xiąże z całą familią powrócił do *Hagi*.

— W *Berlinie* dnia 26go Kwiet. Urzędową odebrano wiadomość, iż Gubernator Francuski *Magdeburga* uznał nowy Rząd swoiego narodu, i ogłosił woysku złożenie Bonapartego z tronu. — Odtąd bramy twierdzy zostały otworzone, cofnęły się do swoich stanowisk przedpoczty stron obudwoch, woyska oblegaiące zaięły obszernieysze kwatery i mianowani zostali z obu stron Kommissarze do poddania i odebrania twierdzy.

Donoszą z *Paryża* dnia 13go Kwiet. n. s. że na

Dozwala się drukować — Z. Niemczewski Członek Komitetu Cenzury. W Drukarni Dyecezalney u XX. Missyonarzów

DODATEK

prośbę Hrabiego Artezyi Nayiaśnieyszy Cesarz Alexander zaiął mieszkanie w Pałacu *Bourbon*. Tegoż dnia ten Monarcha oddał wizytę Xiążęciu w Pałacu *Thuilleries*. Przybył on tam bez żadney świty i okazałości, i bawił przez trzy kwadranse u Xiążęcia.

Wieczorem tegoż dnia Deputacya Instytutu miała audyencyą u Nayiaśnieyszego Cesarza Alexandra. Składała się ona z Prezydenta, Sekretarzow czterech oddziałow, i z wielu szczególnych członkow. Pan *Lacretelle* miał mowę, na którą Jego Cesarska Mość odpowiadaiąc łaskawie, wyraził, że szacował zawsze prace Francuzów we względzie postępu nauk i sztuk pięknych, że nieszczęść tego kraiu nie przypisuie bynaymniey klassie jego uczonych, i że się cieszy z powróconey im wolności myślenia. „Bydź użytecznym rodowi ludzkiemu, rzekł ten Wielki Monarcha, jest moiem jedynem szczęściem i pragnieniem. Ten tylko zamiar zaprowadził Mnie do Francyi."

— Z Synow Hrabiego *Artezyi*, naystarszy Xiąże *Angouleme*, który był przy armii *Wellingtona*, znayduie się teraz w *Angouleme*; 2gi Xiąże *Berry*, który dotąd bawił na wyspie *Yersey*, popłynął do *Bordeaux*. — Do całey familii Burbonow, brakuie tylko teraz Xięcia Orleanskiego, który ożeniwszy się z jedną Xiężniczką Neapolitańską, miał z niey dwóch synow i odtąd przebywał w *Sycylii*.

— Jenerał Angielski *Stewart* z wezwaniem od Rządu Tymczasowego Francuskiego i z oświadczeniem Mocarstw Sprzymierzonych, wyiechał z *Paryża* do armii *Wellingtona* i Marszałka *Soulta*.

— Aż do dnia 9go Kwiet. Bonaparte za pomocą przedsięwziętych środkow, nie dopuszczał, aby, pomiędzy szczupłą resztą jego stronnikow w *Fonteinebleau*, rozeszły się prawdziwe nowiny o tych wszystkich odmianach, jakie nastąpiły w *Paryżu*. Lecz nakoniec taiemnica nie mogła się dłużey utrzymać. Woyska Sprzymierzone coraz bliżey podstępowały, i nakoniec samo miasto otoczone było przez trzy tysiące kozakow, którzy dniem i nocą pilną straż trzymali. Po podpisaniu abdykacyi, Bonaparte miał mieć attaki słabosci, którey dawniey podlegał, to jest epileptycznych spazmow, dla czego nakazano mu kąpiele i zachowanie się w łóżku. Te cierpienia ciała zdawały się także działać na jego umysł: wyrzekał na przeznaczone sobie mieszkanie na wyspie *Elbie*, jakby ta przez swoią szczupłość nie była czém innem, tylko więzieniem Stanu. Niekiedy życzył sobie, aby mógł mieć schronienie w Anglii. — Słychać, że Jen. *Bertrand*, *Lefevre - Denouettes* i *Ornano*, tudzież Pułkownik *Mallet* maią mu towarzyszyć na wyspie *Elbie*. Mameluk jego *Rustan*, Francuz rodem, wzbronił się iśdź za swoim Panem. Mówią także, że *Józef* i *Hieronim*, jego Bracia, udadzą się do Ameryki, a *Ludwik* do Szwaycaryi. Matka Bonapartego i Wuy Kardynał *Fesch* chcą prosić *Papieża*, aby im wolno było przebywać w Rzymie. — Gazety Francuskie donoszą, że Bonaparte ma bydź zaprowadzony do St. *Tropez*, w Prowancyi, a z tamteyszego portu przewieziony okrętem na wyspę *Elbę*.

— Donoszą z *Londynu* pod dniem 8 Kwietnia, że w porcie *Depford* stoią już gotowe okręty dla przewiezienia *Ludwika* XVIII. i jego świty do Francyi. Xiąże *Klarencyi*, Wielki Admirał W. Brytanii, otrzymał rozkaz Flagę swoią na jednym z tych okrętow zawiesić, przy którey także Francuska powiewać będzie. — *Ludwik* XVIII miał bydź nieco chory na podagrę, spodziewano się jednak prędkiego polepszenia jego zdrowia.

— Stany Hiszpańskie otrzymały list od Króla Ferdynanda dnia 10 Marca z *Valencey* datowany; Król w tém pismie dziękuie im za wszystkie przedsięwzięte środki dla dobra oyczyzny, i donosi, że dnia 13 Marca wyiedzie z *Valencey* i uda się w drogę do *Katalonii*: w reście przyrzeka, że co się tycze przywrócenia Stanów Cortes, to, jako się zgadza z jego mniemaniem i wolą, w każdym czasie za dobre od niego poczytaném będzie. (z *Gaz. Berl.*)

Obiawienie

1 Rząd Obwodowy Białostocki podaie do powszechney wiadomości, że za niezwrócenie na wyznaczony Naywyższym Manifestem dnia 12go Decembra 1812 roku dwóch miesięczny termin, niektórych tuteyszego Obwodu obywateli, znaydaiące się tutay w Obwodzie maiątki ich, które na fundamencie tegoż Manifestu skonfiskowane na Skarb, w skutek prawideł dla rozrządzenia onemi ustanowionych, oddaią się Obwodowym Rządem na tychże samych kondycyach, iak i Skarbowe, w trzech letnią arędę — z 1 Junii b. r. do tegoż dnia i miesiąca 1817 roku — Maiący ochotę wziąć takowe maiątki w arędę, raczą iawić się do Rządu tuteyszego z należytemi i dostatecznemi dla bespieczeństwa Skarbu porękami czyli kaucyami dla targów, w terminach, pierwszym 2go drugim 9go trzecim i ostatnim 15go dnia następuiącego miesiąca Maja. — Jakie mianowicie z liczby konfiskowanych Dóbr, oddaią się w arędę maiątki, załącza się przy tym wiadomość. Białystok, dnia 16go Aprila 1814 roku.

Sowietnik Wrubek.
w Obowiązku Sekretarza Kardynałowski.

Wiadomość

o Maiątkach odebranych za Konfiskacyą na Skarb, za nieprzybycie na naznaczony Naywyższym Manifestem termin właścicielów ich, które naznaczone zostały dla oddania z publiczney Licytacyi w arędę.

Nazwisko Maiątków lub Folwarków.	Jlość należności do tych Folwarków.			Roczny dochod z każdego srebrem.	
	Wsiów.	Dymów.	Męzkiey płci dusz.	Ruble.	Kopieyki.
w Białostockim Powiecie					
Folwark Gura Juchnowiec — — — —	1	29	70	755	70¾
— Juchnowiec — —	1	10	25	355	76¼
— Wulka — — —	2	19	49	474	38¼
— Turośl Dolna —	2	19	65	426	5¼
— Gelczyn — — —	2	17	23	218	34¼
w Sokolskim Powiecie.					
Hrabstwo Sidrzańskie z miasteczkiem Sidrą —	10	346	976	7.447	47

w Obowiązku Sekretarza Kardynałowski.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE.

2 Od Mińskiego Głównego Sądu 2go Departamentu czyni się wiadomo, ażeby dla podpisania sporządzonego Extraktu w Apellacyyney Sprawie Wileńskich Woyskowiczow Leona brata, i Alexandry siostry *Horainow*, a równie byłey Litewskiey Skarbowey Kommissyi Regentow Józefa i Teressy z Horainow Stańskich, z PP. Unichowskiemi, Daszkiewiczami, Kowierskimi, Adamem i Joachimem Wołodkowiczami, Ancutami, Obuchowiczami, Korsakami, Kołkowskimi, woysk Francuskich Jenerałem Janem Wołodkowiczem, Potockimi, Rossieńskimi i innemi, względem pozostałego po Woyskich Wileńskich Alexandrze i Konstancyi z Wołodkowiczow Horainach spadku, jako Sukcessorowie zmarłego Horaina, tak równie i inne należące do tey sprawy strony, nieodmiennie w ciągu sześciomiesięcznego terminu, licząc ten od pierwszego wydrukowania w Gazetach, dla uczynienia wyżey rzeczonego pod Extraktem podpisu ręki, sami osobiście albo przez swoich umocowanych stawili się w tym Departamencie. — Po upłynieniu zaś takowego terminu, Departament postą-

pi stosownie do wydanych na taki przypadek Ukazow. Dnia 11go Kwietnia 1814 roku.

Sekretarz Grzegorz *Borodzicz.*

1 Na dniu 20 Augusta teraźn: 1814 roku przeznaczony jest Zjazd ostateczny Exdywizorski do Maiątku Auksztołek w Pcie Upit: położonego — Gdzie domierzy się prawna satysfakcya Kredytorom zeszłych Antoniego Oyca, Dominika Syna Staniewiczow — przy zapisaniu ammissyi pretensyi nie objawionych, uwiadamia —

Adam Jasieński Regent Ziem: Upit: i Exdywiz:

1 Po Dekretach Remissyynym Ziem: Upit. i pierwo Zjazdowym Exdywizorskim w terminie 1 Augusta w Roku 1814 Zjazd ostateczny Sądu Exdywizor: do maiątku Użubola w Pcie Upit: leżącego, W. JP. Justyny Krauzowey Rotm: uskutecznionym zostanie. W ówczas maią się objawić pretensye za Obligami WW. Krauzow stosuiące się, które Sąd rozpozna — Nie objawionych zaś ammissyą zapisze, uwiadamia —

Adam Jasieński Regent Ziem: Upit: i Exdywiz:

2 Na skutek Dekretu Remissyynego Sądu Głł: 2go Departamentu
Gubernii Lit: Grodzieńskiey — Roku 1814 Miesiąca Februaryi 23go
dnia między W. JP. Józefem Danieyko byłym Kommissarzem Cy-
wilno-Woyskowym Pttu Nowogr: jednym, a jego Wierzycielami i
Pretensorami z drugiey strony zapadłego — Sąd Taxy i Exdywizyi ma-
iątkow wspomnionego W Danieyki przeznaczaiącego — Sąd tenże Ta-
xatorski, z osób niżey podpisanych złożony, do maiętności Basina,
w Powiecie Nowogródzkim leżącey, w terminie przez powyższy De-
kret oznaczonym, zjechawszy, pomiar pomienioney maiętności Ba-
sina w Nowogródzkim, a Folwarkow Zapola i Meluzyna czyli Pu-
cielowce zwanych w Lidzkim Powiecie leżących, udeterminował,
komportacyą papierow nawzaiem między stronami na dzień 15 Ma-
ja Roku idącego 1814 z przeznaczeniem ich persystencyi do dnia
31 Julii, oraz Akta Inkwizycyi, kalkulacyi i weryfikacyi postanowił,
a czynność swoią ku ostatecznemu rozwiązaniu rzeczy i zebraniu
się Sądu na dzień 20 Augusta Roku tegoż odłożył. Zeby więc stro-
ny do pomienionego W. Józefa Damieyki i jego maiątkow, jakie-
kolwiek bądź mogące się stosować pretensye na dopioro wzmieniony ter-
min, do mieysca Exdywizorskiey Juryzdykcyi, to jest do maiętno-
ści Basina przybywali, i z papierami sobie służącemi popisywali się,
obowiązuie; i że stosownie do Dekretu Sądu Głłgo, kto do pomienio-
ney Exdywizyi nie przyidzie, tracić swoie pretensorstwo będzie, o-
strzega, i tę awizacyą potrzykrotnie do Gazet podać determinuie.
Działo się w Basinie 1814 Aprila 17 dnia.

Michał Kuncewicz Exdywizor Prezyduiący.
Ludwik Andrzeykowicz Exdywizor.
Leonard Dowgierd Exdywizor.

3 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski Dekretem Sądu Głównego 2go Departamentu Grodzień. na podział maiątku JW. Józefa Bułharyna Marszałka Powiatu Prużańskiego naznaczony na dniu 3m Marca 1814 roku w maiętności Czachew Powiecie Prużańskim Gubernii Grodzieńskiey położoney czynność sobie poruczoną rozpoczął, komportacyą na JW. Marszałku Bułharynie iak równie na Kredytorach i Pretensorach na dzień 18 Octobra 1814 roku do Kancellaryi Ziemskiey Powiatu Prużańskiego przeznaczył, i termin powtórnego ziadu do dnia 31go Octobra tegoż roku odłożył, w którym to terminie, że ostatecznie czynność swoią ukończy, a dla niestawaiących i z pretensyami nieprzychodzących Kredytorów amissya zapisaną zostanie tenże Sąd Exdywizorski przez Gazetę zawiadamia. Datt w Czachew 1814 roku miesiąca Marca 5go dnia.

Wincenty Trębicki Prezydent Sądu Granicz. Prużań. i Prezyduiący Exdywizor.
Felix Rószczyc Chorąży Powiatu Kobryńskiego i Exdywizor.
Ignacy Kołłupayło Prezydent Ziemski Wski i Exdywizor.

OSWIADCZENIE.

2 Excerpt Oświadczenia z Protokułu Potocznego Ziem: Powiatu Wileń: poniżey w dacie wyrażaiącey się zapisanego, et eorundem pod pieczęcią Urzędową Ziem: tegoż Pttu Wileń: jest wydan.

Roku tysiąc ośmset czternastego miesiąca Apryla dwódziestego drugiego dnia.

Przed Aktami Ziem: Pttu Wileń: stawaiąc osobiście W. JP. Jan Paszkiewicz oświadczenie niżey wyrażaiące się do protokułu wpisac podał w następnych wyrazach: Niżey podpisany w imieniu W. JP Piotra Zawadzkiego Podsędka Ziem: Pttu Ihumeńskiego, przez zapisane oświadczenie w Aktach Ziem: Pttu Wileń. ma honor zawiadomić, że W. JP. Tadeusz Graff Nowomieyski Podsędek były Ziem: Ihumeński, Folwark swóy Pereszew w Ihumeńskim Pttcie Gubernii Mińskiey położony, prawami zastawnemi w Roku tysiąc siedmset dziewięćdziesiąt dziewjątym Marca dziewiątego dnia zeszłemu Franciszkowi Osztorpowi Połkownikowi Oycowi i tysiąc ośmset jedynastego Leonowi Osztorpowi Marszałkowi Ihumeńskiemu Synowi w summie siedm tysięcy czerwonych złotych w skutek poprzedniczych praw i konwikcyow przeprowadzonych zawiodł, jakowey summy na folwarku Pereszewie opartey W. Podsędek Zawadzki będąc dzisiay Aktorem, kiedy znayduie, że Folwark ten oddany w zastaw nie jest wystarczaiącym procentowi, oraz zakładaiąc wszelkie podatki za takowy maiątek, szukać zwrótu onych przymuszonym zostanie na dalszym maiątku W. Nowomieyskiego, aby więc W Nowomieyski maiący przy sobie tytuł dziedzictwa i papiery juris et hereditatis folwarku Pereszewa, mieszkaiąc w Wileńskiey Gubernii nie obciążał onego i nie czynił żadnych układow pomimo aktualnego dzisieyszego zastawnego possesora, oraz dalszych swych maiątków do ewikcyi Podsędka Zawadzkiego należących nie zawodził, tym oświadczeniem zastrzega, czyniący zaś układy jakowekolwiek z Wielmożnym Nowomieyskim, mogą przynieść dla siebie stratę — U tego Oświadczenia podpis zanoszącego temi się wyraża słowy:

Jan Paszkiewicz.

N. 192. **AWIZACYA**

1 Po zmarłym w Mieście Wilnie Pietrze Dunalskim pozostały maiątek, to iest: Dworek pod Nrem 772 sytuowany, i rozmaita ruchomość, na skutek kommunikacyi Pollicyi Mieyskiey Wileńskiey delegowanego, Inwentarzem opisany został; z którego, Dom pomieniony dla nienaydowania się Sukcessorów, do przybycia onych tymczasowie w Administracyą Urzędową poruczony; a ruchomość iżby korupcyi niepodpadała, na wyprzedaż przez Publiczną Licytacyą przeznaczoną została — Do iakowego aktu Licytacyi ruchomego maiątku na rozpoczęcie onego w Ratuszu Wileńskim, Magistrat dzień iedynasty miesiąca Maja teraznieyszego 1814 roku naznaczył, i o takowey odchodzić maiącey Licytacyi, iako też dla wiadomości bydź mogących Sukcessorów zmarłego Dunalskiego, aby się iawili niezwłócznie z dowodami dla osiągnienia po zmarłym Dunalskim maiątku, do Magistratu; wydać Publikatę przez Gazetę Kuryera Litewskiego postanowił — W iakowym celu nimieysza awizacya po trzykroć w Gazecie Kuryera Litewskiego zamieszcza się — Dnia 25go Aprila 1814 roku. Szymon Giec Bur. M. W.

Regent Marcin Pozlewicz.

OGŁOSZENIA

1 Niżey piszący się w imieniu moim i w imieniu familii bliskiey należącey do sukcessyi po zeszłym Marcinie Bełdowskim zmarłym w Roku przeszłym w domie JW Komara Pułkownika ogłasza co następuie: Gdy w celu przyięcia oney zjechałem na to mieysce, znalazłszy zaprzeczenie, iż bez ewikcyi na ziemny maiątek wniesioney, nie mogę takowey sukcessyi posięgać, celem więc ubespieczenia, maiących mnie powracać takową należność, ogłaszam, iż jeśliby kto, prócz mnie i moiey bliskiey familii miał jakie do tego pretensorstwo, aby w ciągu półrocznym jawili się do Nowogródka i swiadectwo w Aktach tamecznych, dowodow swoich złożyli.

Podpisuię się: Józef Bełdowski.

1 Marcianna Kornalewska Skarbnikowa Parnawska, mieszkaiąc przez długi czas w Powiecie Borysowskim Gubernii Minskiey w miasteczku Dokszycach, miesiąca 9bra 22go dnia roku 1813 umarła bez Dyspozycyi, zostawuiąc szczupły w ruchomości maiątek i długi różnym Osobom, przeto obwieszczaią się przez Gazetę Sukcessorowie, aby w trzech miesiącach raczyli przybydź do Dokszyc, dla odebrania tey ruchomości, i zaspokoienia iey długow — Inaczey po upłynionym tym terminie, przez Publiczną Licytacyą na satysfakcyą dłużnikow takowa ruchomość zostanie oddaną.

X. Maciey Rodowicz Altarzysta Dokszycki.

Ludzie zbiegli

1 Paweł Siergiel furman, i Onufry Lickiewicz, również służbę furmańską i pokoiową znaiący, oba poddani Probostwa Kroszyńskiego, w nocy z dnia 5 na 6 miesiąca Kwietnia, wiele szkody i kradzieży popełniwszy, zbiegli — Pierwszy ma lat dwadzieście kilka, twarzy gładkiey, białey i pełney, oczu błękitnych, włosow biąd strzyżonych, nosa miernego, urody niemałey, arszynow dwa, wierszkow pięc bydź mogący — Na nim płaszcz i surdut nowe sukna ordynaryynego szaraczkowego, fabryki kraiowey — Raytuzy takoż sukienne, szaraczkowe samodziałowe, u spodu skórką czarną okładane, z guzikami mosiężnemi — Czapka sukna ciemnego, z barankiem wązkim czarnym i aksamitką czarną — Kamizelka czerwona — Spancer szaraczkowy sukna ordynaryynego, pas furmański skórzany czarny szeroki z kieszeniami, łamówką z szarey falendrowey skóry, oszywany nowy — Drugi podobnież dwadzieście kilka lat mieć mogący, na prawe oko zupełnie ślepy — Na nim surdut jeden szaraczkowy, drugi piaszczysty, oba wytarte — Kamizelka sukna szaraczkowego dobra, spodnie płocienne szerokie, kapelusz czarny — Gdyby więc tacy złoczyńce i hultaie, nigdzie nie zyskiwali wiary i nie mieli przytułku, ale gdziebykolwiek postrzeżeni, wszędzie byli przytrzymani, i do właściciela zwróceni do Kroszyna o mil siedm położonego od Powiatowego miasta Nowogródka w Gubernii Grodzieńskiey.

X. Magnuszewski Prob: Kroszyń: